Spí - Roth, Pavel

Sněhobílá, jako list v kalendáři
než se na něj začne psát.
Nezkušená, možná míň, než se tváří,
pranic nechce vážně brát.

Půvabná, jako květ s kapkou rosy
o tom příliš dobře ví.
Vyzývavá, vždycky v tom, co se nosí,
pořád samé tajemství.

®: V závětří spánku
úsměv na rtech má
a já vím, co zdá se jí.
Celý svět kolem ní
v tu chvíli usne
zakryt nehybnou bílou závějí.

Potměšilá, přísahá, že mi věří,
umí příliš dobře lhát.
Odcházím, po špičkách mizím z dveří,
možná vážně chtěla spát.

®: V závětří spánku
úsměv na rtech má
a já vím, co zdá se jí.
Celý svět kolem ní
v tu chvíli usne
zakryt nehybnou bílou závějí.

®: V závětří spánku
úsměv na rtech má
a já vím, co zdá se jí.
Celý svět kolem ní
v tu chvíli usne
zakryt nehybnou bílou závějí.